

TARA _ Deel II

In het eerste gedeelte van de voordracht over Tara, in november 2007, zijn we ingegaan op de oorsprong van de godin Tara, haar aanwezigheid in een aantal culturen en haar intrede in het Tibetaans Boeddhisme en de verschillende mythes waarmee die intrede geïllustreerd wordt.

Een bijzondere uitdrukking van de Taracultus in Tibet vinden we terug in het ritueel en de meditatie van de 21 Tara's, of nog de meditatie rond alleen de Groene, Witte, Rode of Blauwe Tara, of nog de Tara Mantra, OM TARE TUTTARE TURE SVAHA. De Tararituelen en meditaties zoals uitgevoerd binnen de verschillende scholen van het Tibetaans Boeddhisme kennen vaak onderling enorm verschillen naar de vorm en de interpretatie. Daarnaast kan een Tarabeoefening eveneens verschillen in functie van het doel of de motivatie waarmee ze wordt uitgevoerd. Vandaar trouwens ook dat er gesproken wordt van de 21 Tara's, de 21 verschillende aspecten van de werking of activiteit van Tara in functie van de angst of het gevaar dat overwonnen moet worden.

Een aantal basiselementen komt echter regelmatig terug. Een basisgegeven is de relatie tussen Tara de Goddelijke Moeder en de boeddha Amoghasiddhi, één van de boeddha's die we terugvinden in de Lotus of Mandala der Boeddhafamilies waarin de Tibetaanse tradities de vijf boeddhafamilies structureren. De boeddha Amoghasiddhi, de boeddha van de alles-volbrengende wijsheid, in de lotus der dhyani-boeddha's gesitueerd in het Noorden, gekenmerkt door het groene licht dat schijnt uit zijn hart¹, steeds afgebeeld met zijn handen in de mudra van onbevreesdheid. De Goddelijke Moeder Tara is hier Amoghasiddhi's vrouwelijke partner en een aantal van voornoemde elementen duiden in deze richting als we kijken naar een afbeelding van de Groene Tara die vaak wordt gezien als het basisaspect van Tara, de bron ook van alle andere Taraemanaties, bekend om haar vermogen alle angsten weg te nemen.

Of nog, vinden we Tara terug als de vrouwelijke evenknie van de bodhisattva Avalokiteshvara, ook wel Chenrezig genoemd, het archetype van universeel

---

¹ Lama Anagarika Govinda, Foundations of Tibetan Mysticism, London, 1960, pp. 120-121.

mededogen². Eén van de meest bekende legenden gaat dat Avalokiteshvara gezworen had om het bereiken van de verlichte staat uit te stellen zolang er nog wezens waren op deze wereld die lijden. Hij bleef dus naarstig beoefenen zonder echter de laatste stap naar de verlichting te zetten. Na een hele poos ging hij toch eens kijken hoe het erbij stond en of zijn inspanningen en beoefeningen vruchten afwierpen. Helaas zag hij dat het er niet veel op verbeterd was en hij verloor de moed en de kracht om verder te gaan. De Boeddha Amithaba, de heer van de Lotusfamilie der Boeddha's waartoe Avalokiteshvara behoorde, bemoeide zich even en hielp Avalokiteshvara te transformeren in de duizendarmige en elfhoofdige Chenrezig. Uit de ogen van één van die hoofden kwamen twee tranen: één traan werd Groene Tara, de andere werd Witte Tara. In dit verband kunnen we melden dat Groene Tara bekend staat als de snelle heldin, die doorgedreven efficiënte daadkracht die onmiddellijk alle euvels uit de weg kan helpen.

In dit tweede gedeelte van de voordracht over Tara gaan we het vooral over de Tarabeoefening hebben. We vangen aan met een korte meditatie op de Groene Tara, we bekijken de mantra en de zaadlettergreep van Tara even van nabij en lichten summier de meditatie en de volledige beoefening toe van de 21 Tara's.

---

² Robert A.f. Thurman, Het Tibetaanse Dodenboek, Haarlem, 2000, p. 307.